TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2019. gada 2. oktobrī*

Apelācija – Ekonomikas un monetārā politika – LESD 127. panta 6. punkts – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – 4. panta 1. punkta g) apakšpunkts – Kredītiestāžu grupu prudenciālā uzraudzība konsolidētā līmenī – Regula (ES) Nr. 468/2014 – 2. panta 21) punkta c) apakšpunkts – Regula (ES) Nr. 575/2013 – 10. pants – Prudenciālajai uzraudzībai pakļauta grupa – Iestādes, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

Apvienotajās lietās C-152/18 P un C-153/18 P

par divām apelācijas sūdzībām atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kuras 2018. gada 23. februārī iesniedza

Crédit mutuel Arkéa, Lereleka-Keriona [*Le Relecq-Kerhuon*] (Francija), ko pārstāv *H. Savoie*, *avocat*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Centrālā banka (ECB), ko pārstāv *K. Lackhoff* un *R. Bax*, kā arī *C. Olivier*, pārstāvji, kuriem palīdz *P. Honoré*, advokāts,

atbildētāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *V. Di Bucci* un *K.-P. Wojcik*, kā arī *A. Steiblytė*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

ko atbalsta

Confédération nationale du Crédit mutuel, Parīze (Francija), ko pārstāv *M. Grégoire* un *C. De Jonghe*, *avocats*,

persona, kas iestājusies apelācijas tiesvedībā (C-152/08 P),

un

Crédit mutuel Arkéa, Lereleka-Keriona [*Le Relecq Kerhuon*] (Francija), ko pārstāv *H. Savoie*, *avocat*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

* Tiesvedības valoda – franču.

Eiropas Centrālā banka (ECB), ko pārstāv *K. Lackhoff* un *R. Bax*, kā arī *C. Olivier*, pārstāvji, kuriem palīdz *P. Honoré*, advokāts,

atbildētāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *V. Di Bucci* un *K.-P. Wojcik*, kā arī *A. Steiblytė*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

ko atbalsta

Confédération nationale du Crédit mutuel, Parīze (Francija), ko pārstāv *M. Grégoire* un *C. De Jonghe*, *avocats*,

persona, kas iestājusies apelācijas tiesvedībā (C-153/18 P),

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], A. Ross [*A. Rosas*] un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

ģenerāladvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 18. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savām apelācijas sūdzībām *Crédit mutuel Arkéa* (turpmāk tekstā – "*CMA*") lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 13. decembra spriedumu *Crédit mutuel Arkéa*/ECB (T-712/15, turpmāk tekstā – "pirmais pārsūdzētais spriedums", EU:T:2017:900) un 2017. gada 13. decembra spriedumu *Crédit mutuel Arkéa*/ECB (T-52/16, turpmāk tekstā – "otrais pārsūdzētais spriedums", EU:T:2017:902), ar ko tā ir noraidījusi prasības, ar kurām tika lūgts atcelt attiecīgi Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2015. gada 5. oktobra Lēmumu ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/28, ar ko nosaka prudenciālās prasības *Crédit mutuel* grupai (turpmāk tekstā – "pirmais strīdīgais lēmums"), un ECB 2015. gada 4. decembra Lēmumu ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/40, ar ko nosaka prudenciālās prasības *Crédit mutuel* grupai (turpmāk tekstā – "otrais strīdīgais lēmums") (turpmāk tekstā kopā – "strīdīgie lēmumi").

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula (ES) Nr. 575/2013

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.), 10. panta "Nepiemērošana kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei" 1. punktā ir paredzēts:

"Kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem var izlemt daļēji vai pilnībā nepiemērot Otrās līdz Astotās daļas prasības vienai vai vairākām kredītiestādēm, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī un kas ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, kura tās uzrauga un kura veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) centrālās iestādes un radniecīgo iestāžu saistības ir solidāras vai centrālā iestāde pilnībā garantē tās radniecīgo iestāžu saistības;

b) centrālās iestādes un visu radniecīgo iestāžu maksātspēju un likviditāti uzrauga kā vienotu veselumu, pamatojoties uz šo iestāžu konsolidētiem pārskatiem;

c) centrālās iestādes vadība ir pilnvarota dot rīkojumus radniecīgo iestāžu vadībai.

[..]"

3 Šīs regulas 11. panta 4. punkts ir formulēts šādi:

"Ja piemēro 10. pantu, minētajā pantā norādītā centrālā iestāde ievēro Otrās līdz Astotās daļas prasības, pamatojoties uz centrālās iestādes kopējo konsolidēto finanšu stāvokli, ko veido centrālā iestāde kopā ar tās radniecīgajām iestādēm."

Regula (ES) Nr. 1024/2013

4 Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.), 16., 26., 30. un 65. apsvērumā ir paredzēts:

"(16) Lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti, būtiska nozīme ir lielo kredītiestāžu drošumam un stabilitātei. [..]

[..]

(26) Kredītiestādes drošuma un stabilitātes apdraudējums var rasties gan atsevišķas kredītiestādes līmenī, gan banku grupas vai finanšu konglomerāta līmenī. Lai parūpētos par kredītiestāžu drošumu un stabilitāti, ir svarīgi, lai pastāvētu īpaši uzraudzības pasākumi minēto risku mazināšanai. Papildus individuālo kredītiestāžu uzraudzībai ECB uzdevumiem būtu jāiever uzraudzība konsolidētā līmenī [..].

[..]

(30) ECB tai uzticētie uzdevumi būtu jāveic ar mērķi nodrošināt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un Savienības, kā arī atsevišķo iesaistīto dalībvalstu finanšu sistēmas stabilitāti un iekšējā tirgus vienotību un integritāti [..].

[..]

(65) [..] Uzraudzības uzdevumu īstenošanas mērķis ir aizsargāt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti. [..]"

5 Šīs regulas 1. panta pirmajā daļā ir paredzēts:

"Ar šo regulu ECB tiek uzticēti īpaši uzdevumi attiecībā uz politikas nostādnēm, kas saistītas ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, lai veicinātu kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā un katrā dalībvalstī, pilnībā ņemot vērā iekšējā tirgus vienotību un integritāti un pienākumu tās nodrošināt, pamatojoties uz vienlīdzīgu attieksmi pret kredītiestādēm, lai novērstu regulējuma arbitrāžu."

6 Minētās regulas 4. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Saskaņā ar 6. pantu ECB atbilstīgi šā panta 3. punktam ir ekskluzīvi kompetenta prudenciālās uzraudzības vajadzībām veikt šādus uzdevumus attiecībā uz visām kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs:

[..]

g) veikt kredītiestāžu mātes sabiedrību, kas veic uzņēmējdarbību vienā no iesaistītajām dalībvalstīm, uzraudzību konsolidētā veidā, tostarp finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību uzraudzību, piedalīties konsolidētā uzraudzībā, tostarp uzraugu kolēģijās, neskarot valsts kompetento iestāžu dalību minētajās kolēģijās novērotāja statusā, saistībā ar mātes sabiedrībām, kas neveic uzņēmējdarbību kādā no iesaistītajām dalībvalstīm;

[..]."

7 Atbilstoši šīs pašas regulas 6. panta 1. punktam ECB īsteno šos uzdevumus Vienotā uzraudzības mehānisma (turpmāk tekstā – "VUM") ietvaros, ko veido pati ECB un valstu kompetentās iestādes, un uzrauga tā efektīvu un saskaņotu darbību.

8 Regulas Nr. 1024/2013 24. pants ir formulēts šādi:

"1. ECB izveido Administratīvo pārskatīšanas padomi, lai tā veiktu to lēmumu iekšēju administratīvu pārskatīšanu, ko pieņēmusi ECB, īstenojot pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, pēc tam, kad ir iesniegts pārskatīšanas pieprasījums saskaņā ar 5. punktu. Iekšējās administratīvās pārskatīšanas darbības joma attiecas uz šādu lēmumu procesuālo un materiāltiesisko atbilstību šai regulai.

[..]

5. Jebkura fiziska vai juridiska persona 1. punktā minētajos gadījumos var pieprasīt, lai tiktu pārskatīts ECB lēmums, kas ir pieņemts saskaņā ar šo regulu un kas ir adresēts šai personai vai tieši un individuāli skar šo personu. Pieprasījumu pārskatīt ECB Padomes lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 7. punktu, nepieņem.

6. Katru pārskatīšanas pieprasījumu, tostarp tā pamatojumu, noformē rakstiski un iesniedz ECB viena mēneša laikā pēc dienas, kad šis lēmums paziņots personai, kas pieprasījusi pārskatīšanu, vai, ja tas nenotiek, viena mēneša laikā pēc dienas, kad tas šai personai kļuvis zināms, atkarībā no apstākļiem.

7. Pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par pārskatīšanas pieņemamību, Administratīvā pārskatīšanas padome sniedz atzinumu laikposmā, kas atbilst jautājuma steidzamībai un kas nav ilgāks par diviem mēnešiem pēc pieprasījuma saņemšanas, un nodod šo lietu Uzraudzības valdei jauna lēmuma projekta sagatavošanai. Uzraudzības valde ņem vērā Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinumu un nekavējoties iesniedz ECB Padomei jaunu lēmuma projektu. Ar jauno lēmuma projektu atceļ sākotnējo lēmumu, aizstāj to ar identiska satura lēmumu vai aizstāj to ar grozītu lēmumu. Jauno lēmuma projektu uzskata par pieņemtu, ja vien ECB Padome neizsaka iebildumus ilgākais desmit darbadienu laikā.

[..]

9. Saskaņā ar šo pantu veiktās darbības, proti, Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinuma sniegšana, Uzraudzības valdes jaunā lēmuma projekta sagatavošana un ECB Padomes lēmuma pieņemšana, tiek pamatotas un darītas zināmas pusēm.

10. ECB pieņem lēmumu, ar ko nosaka Administratīvās pārskatīšanas padomes darbības noteikumus.

[..]"

Regula (ES) Nr. 468/2014

9 Eiropas Centrālās bankas Regulas (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (turpmāk tekstā – "VUM regula") (OV 2014, L 141, 1. lpp.), 9. apsvērumā ir noteikts:

"Tāpēc ar šo regulu sīkāk izstrādātas un noteiktas [Regulā Nr. 1024/2013] noteiktās procedūras, kā VUM ietvaros ECB sadarbojas ar NKI [nacionālajām kompetentajām iestādēm] (vai attiecīgos gadījumos ar nacionālajām norīkotajām iestādēm), tādējādi nodrošinot efektīvu un saskaņotu VUM darbību."

10 Šīs regulas 2. panta 21) punktā ir paredzēts:

"Ja vien citviet šajā regulā nav noteikts citādi, tajā lietotajiem terminiem ir [Regulā Nr. 1024/2013] definētā nozīme, bet papildus lietoti arī šādi termini:

[..]

21) "uzraudzītā grupa" ir:
   a) grupa, kuras mātesuzņēmums ir kredītiestāde vai finanšu pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas iesaistītā dalībvalstī; vai

   [..]
   c) uzraudzītās iestādes, kuru galvenais birojs atrodas vienā un tajā pašā iesaistītajā dalībvalstī, ja vien tās ir pastāvīgi radniecīgas "centrālajai iestādei, kura tās uzrauga" Regulas [..] Nr. 575/2013 10. pantā izpratnē, kas reģistrēta tajā pašā iesaistītajā dalībvalstī."

Lēmums 2014/360/ES

11 Ar Eiropas Centrālās bankas Lēmumu 2014/360/ES (2014. gada 14. aprīlis) par Administratīvās pārskatīšanas padomes izveidošanu un tās darbības noteikumiem (OV 2014, L 175, 47. lpp.) ir izveidota Administratīvās pārskatīšanas padome, kas paredzēta Regulas Nr. 1024/2013 24. pantā.

12 Minētā lēmuma 7. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Jebkura fiziska vai juridiska persona, kurai ir adresēts ECB lēmums saskaņā ar Regulu [..] Nr. 1024/2013 vai kuru minētais lēmums skar tieši un individuāli, un kura vēlas lūgt iekšēju administratīvu pārskatīšanu [..], to dara, iesniedzot sekretāram rakstisku pārskatīšanas pieteikumu, norādot apstrīdēto lēmumu. Pārskatīšanas pieteikumu iesniedz vienā no Savienības oficiālajām valodām."

Francijas tiesības

13 Saskaņā ar *code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.511-30. pantu *Confédération nationale du Crédit mutuel* (turpmāk tekstā – "*CNCM*") ir uzskatāma par centrālo iestādi šī kodeksa noteikumu par kredītiestādēm un finanšu sabiedrībām piemērošanas vajadzībām.

14 Minētā kodeksa L.511-31. pantā tostarp ir paredzēts, ka centrālās iestādes pārstāv tai radniecīgas kredītiestādes un finanšu sabiedrības, ka tās ir atbildīgas par to tīkla kohēziju un ka tās pārliecinās par tām radniecīgu iestāžu un sabiedrību pareizu darbību, un šajā nolūkā tās veic visus nepieciešamos pasākumus, it īpaši nodrošina gan katras no šīm iestādēm un sabiedrībām, gan tīkla kopumā maksātspēju un likviditāti.

Tiesvedības rašanās fakti

15 *Crédit mutuel* ir necentralizēta banku grupa, ko veido tādu vietējo kasu tīkls, kurām ir kooperatīvo sabiedrību statuss. Katrai vietējai *Crédit mutuel* kasei ir jābūt reģionālās federācijas dalībniecei, un katrai federācijai ir jāpievienojas *CNCM*, kas ir tīkla centrālā struktūra Monetārā un finanšu kodeksa L.511-30. un L.511-31. panta izpratnē. Valsts līmenī *Crédit mutuel* ietver arī *Caisse centrale du Crédit mutuel*, kooperatīvu krājaizdevu sabiedrību ar mainīgu kapitālu, kurai ir piešķirta atļauja kā kredītiestādei un kura pieder tīkla dalībniekiem.

16 *CMA* ir kooperatīva krājaizdevu sabiedrība ar mainīgu kapitālu, kurai ir piešķirta atļauja kā kredītiestādei. Tā tika izveidota 2002. gadā, apvienojoties vairākām reģionālajām *Crédit mutuel* federācijām. Citas federācijas apvienojās, izveidojot *CM11-CIC*, savukārt vēl citas saglabāja neatkarību.

17 Ar 2014. gada 19. septembra vēstuli *CMA* paziņoja ECB vērtējumu, saskaņā ar kuru neesot iespējams, ka tā tiek pakļauta ECB prudenciālajai uzraudzībai ar *CNCM* starpniecību. 2014. gada 10. novembra vēstulē ECB norādīja, ka šajā jautājumā tai ir jāvēršas Francijas kompetentajās iestādēs.

18 2014. gada 19. decembrī ECB paziņoja *CNCM* lēmuma projektu, ar ko nosaka prudenciālās prasības *Crédit mutuel* grupai, lūdza, lai tā paziņotu šo projektu dažādajām to veidojošajām struktūrām, un noteica termiņu, kādā tām jāiesniedz savi apsvērumi. 2015. gada 16. janvārī *CMA* paziņoja savus apsvērumus ECB, un 2015. gada 30. janvārī *CNCM* pauda savu nostāju par tiem.

19 2015. gada 19. februārī ECB paziņoja *CNCM* pārskatītu lēmuma projektu, ar ko nosaka prudenciālās prasības *Crédit mutuel* grupai, kā arī to veidojošajām struktūrām, lūdza tai paziņot šo pārskatīto projektu šīm struktūrām un noteica termiņu, kādā tām jāiesniedz savi apsvērumi. 2015. gada 27. martā *CMA* iesniedza savus apsvērumus.

20 2015. gada 17. jūnijā ECB pieņēma lēmumu, ar ko noteica prudenciālās prasības, kas piemērojamas *Crédit mutuel* grupai, kurā tā uzsvēra, ka tā ir iestāde, kas veic *CNCM* prudenciālo uzraudzību konsolidētā līmenī, un ka tā ir kompetentā iestāde, kas atbildīga par šajā lēmumā minēto struktūru, tostarp *CMA*, uzraudzību (1. apsvērums). Šā lēmuma 2. panta 1. punktā bija norādīts, ka *CNCM* raugās, lai *Crédit mutuel* grupa pastāvīgi atbilstu tā I pielikumā norādītajām prasībām. No minētā

lēmuma 2. panta 3. punkta izrietēja, ka *CMA* ir pastāvīgi jāievēro II-2. pielikumā norādītās prasības, saskaņā ar kurām pirmā līmeņa pamata kapitāla (turpmāk tekstā – ""CET 1" pamata kapitāls") rādītājs bija noteikts 11 % apmērā.

21 2015. gada 17. jūlijā *CMA* lūdza pārskatīt šo lēmumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1024/2013 24. pantu, lasītu kopsakarā ar Lēmuma 2014/360 7. pantu. Administratīvās pārskatīšanas padomes sēde notika 2015. gada 31. augustā.

22 2015. gada 14. septembrī Administratīvā pārskatīšanas padome sniedza atzinumu, kurā tā secināja, ka ECB 2015. gada 17. jūnija lēmums ir tiesisks. Šajā atzinumā tā būtībā uzsvēra, ka *CMA* kritiku par šo lēmumu var iedalīt trīs kategorijās –vēršanās pret *Crédit mutuel* grupas prudenciālo uzraudzību konsolidētā līmenī ar *CNCM* starpniecību, tāpēc ka tā neesot kredītiestāde (pirmais iebildums); apgalvojums, ka "*Crédit mutuel* grupa" nepastāvot (otrais iebildums), un vēršanās pret ECB lēmumu par "CET 1" pamata kapitāla rādītāja palielināšanu no 8 % uz 11 % (trešais iebildums).

23 Attiecībā uz pirmo iebildumu Administratīvā pārskatīšanas padome, pirmām kārtām, atgādināja, ka ECB ar 2014. gada 1. septembra lēmumu ir atzinusi, ka *Crédit mutuel* grupa ir nozīmīga grupa, kas pakļauta prudenciālajai uzraudzībai, un šajā ziņā tā norādīja, ka prasītāja ir šīs grupas dalībniece un ka *CNCM* veido tās augstāko konsolidācijas līmeni. Otrām kārtām, tā norādīja, ka Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 575/2013 10. pantā minētais jēdziens "centrālā iestāde" Savienības tiesībās nav definēts un ka nav noteikts, ka minētajai centrālajai iestādei ir jābūt kredītiestādei. Trešām kārtām, Administratīvā pārskatīšanas padome norādīja, ka, lai veiktu konsolidētu prudenciālo uzraudzību, ECB nav jābūt pilnīgi visām uzraudzības un sankciju piemērošanas pilnvarām attiecībā uz grupas mātesuzņēmumu. Ceturtām kārtām, tā atgādināja, ka pirms šīs kompetences nodošanas ECB *Crédit mutuel* grupa bija pakļauta Francijas kompetentās iestādes, proti, *Autorité de contrôle prudentiel et de résolution* [Prudenciālās uzraudzības un noregulējuma iestādes], prudenciālajai uzraudzībai konsolidētā līmenī ar *CNCM* starpniecību.

24 Attiecībā uz otro iebildumu Administratīvā pārskatīšanas padome secināja, ka *Crédit mutuel* grupa atbilst nosacījumiem, kas minēti Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punktā, uz kuru ir atsauce Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunktā. Pirmām kārtām, Administratīvā pārskatīšanas padome uzskatīja, ka, lai arī *CNCM* ir asociācijas statuss, tas neliedz solidaritātes pastāvēšanu ar radniecīgajām iestādēm. Otrām kārtām, tā uzskatīja, ka *Crédit mutuel* grupas pārskati kopumā bija sagatavoti konsolidētā līmenī. Treškārt, tā apstiprināja, ka ECB bija pamatoti norādījusi, ka *CNCM* ir pilnvaras sniegt norādījumus radniecīgo iestāžu vadībai.

25 Attiecībā uz trešo iebildumu Administratīvā pārskatīšanas padome uzskatīja, ka ECB novērtējumā par prasītājas "CET 1" pamata kapitāla prasībām nav pieļauta neviena acīmredzama kļūda vērtējumā un ka tās nav nesamērīgas. Šajā ziņā tā uzsvēra pastāvīgās nesaskaņas starp *CMA* un *CNCM*, jo tās liecinot par pārvaldības problēmām, kas var radīt papildu riskus.

26 Ar pirmo strīdīgo lēmumu atbilstoši Regulas Nr. 1024/2013 24. panta 7. punktam tika atcelts un aizstāts 2015. gada 17. jūnija lēmums, tā saturam paliekot identiskam.

27 Ar otro strīdīgo lēmumu tika noteiktas jaunas prudenciālās prasības *Crédit mutuel* grupai, kā arī to veidojošajām iestādēm. Šā lēmuma 1. punkts attiecās uz *Crédit mutuel* grupai konsolidētajā līmenī piemērojamajām prudenciālajām prasībām, un tā 3. punkts attiecas uz *CMA* piemērojamajām prudenciālajām prasībām.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētie spriedumi

28 Ar prasības pieteikumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegti 2015. gada 3. decembrī un 2016. gada 3. februārī, *CMA* cēla prasības atcelt attiecīgi pirmo strīdīgo lēmumu un otro strīdīgo lēmumu.

29 Katras no prasībām pamatošanai *CMA* izvirzīja trīs pamatus – šīs apelācijas sūdzības skar tikai divus pirmos no tiem.

30 Ar diviem pirmajiem pamatiem *CMA* būtībā apstrīd pirmā strīdīgā lēmuma 2. panta 1. punkta un I pielikuma likumību, kā arī otrā strīdīgā lēmuma 1. punkta likumību, ciktāl ar šiem noteikumiem ir reglamentēts, ka *Crédit mutuel* grupas prudenciālā uzraudzība konsolidētajā līmenī notiek ar *CNCM* starpniecību. Šajā ziņā *CMA* apgalvo, ka, tā kā *CNCM* nav kredītiestāde, uz to nevar attiekties ECB prudenciālā uzraudzība un ka ECB ir kļūdaini ir uzskatījusi, ka pastāv "grupa" prudenciālās uzraudzības nolūkiem.

31 Ar pārsūdzētajiem spriedumiem Vispārējā tiesa noraidīja *CMA* prasības.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

32 Savās apelācijas sūdzībās *CMA* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzētos spriedumus.

33 ECB lūdz Tiesu:

– noraidīt apelācijas sūdzības kā nepieņemamas, vismaz tiktāl, ciktāl runa ir par to 100.–109. punktā izklāstītajiem pamatiem un argumentiem;

– pieprasīt *CMA* paziņot – nepieciešamības gadījumā uz Tiesas Reglamenta 64. panta pamata – jebkādu pārfinansēšanas līgumu, ko *CMA* noslēgusi ar saviem meitasuzņēmumiem;

– pārējā daļā apelācijas sūdzības noraidīt kā nepamatotas;

– apstiprināt pārsūdzētos spriedumus un

– piespriest *CMA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

34 Eiropas Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

– apelācijas sūdzības noraidīt un

– piespriest *CMA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

35 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 21. marta lēmumu lietas C-152/18 P un C-153/18 P tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai.

36 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 7. jūnijā, *CNCM*, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. panta otro daļu, lūdza atļauju iestāties šajā lietā ECB un Komisijas prasījumu atbalstam.

37 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 20. septembra rīkojumu *Crédit mutuel Arkéa*/ECB (C-152/18 P un C-153/18 P, nav publicēts, EU:C:2018:765) šis pieteikums tika apmierināts.

Par apelācijas sūdzībām

38 Savu apelācijas sūdzību pamatošanai *CMA* izvirza divus pamatus, kuri abās sūdzībās ir formulēti identiski un kurus ir jāizvērtē kopā.

39 Vispirms, runājot šo sūdzību pielikumā iesniegto profesora atzinumu, kurā universitātes profesors pēc *CMA* lūguma analizē pārsūdzētos spriedumus no banku regulējuma un uzraudzības tiesību perspektīvas un kura pieņemamību Komisija apstrīd, ir jāatgādina, ka pielikumiem piemītošā tīri pierādīšanas un tehniskā funkcija nozīmē, ka – ciktāl tajos ir iekļauti tiesiskie apstākļi, uz kuriem ir pamatoti noteikti prasības pieteikumā izvirzīti pamati, – šiem apstākļiem ir jābūt iekļautiem pašā šīs prasības pieteikumā vai vismaz tajā ir jābūt pietiekami identificētiem (skat. spriedumu, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 99. un 100. punkts, kā arī rīkojumu, 2018. gada 7. augusts, *Campailla* /Eiropas Savienība, C-256/18 P, nav publicēts, EU:C:2018:655, 34. punkts).

40 Taču, kā ģenerāladvokāts ir konstatējis secinājumu 31. punktā, *CMA* uz šo atzinumu atsaucas vispārīgi savu apelācijas sūdzību ievaddaļā, tieši nesasaistot minēto atzinumu ar šo apelācijas sūdzību pamatošanai izvirzītajiem pamatiem un konkrēti nenorādot šajā pašā atzinumā norādītos apstākļus, uz kuriem būtu balstīts kāds no šiem pamatiem.

41 Līdz ar to ir jāapmierina Komisijas izvirzītā iebilde un jāatzīst, ka attiecīgā atzinuma saturs, kā arī atsauces uz to minētajās apelācijas sūdzībās nav pieņemami.

42 Papildus tam, runājot par ECB iesniegto pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumu, pietiek vien konstatēt, ka tas neatbilst Reglamenta 174. pantā izvirzītajai prasībai, saskaņā ar kuru atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību lūdz pilnībā vai daļēji apmierināt vai noraidīt apelācijas sūdzību. Līdz ar to šis pieteikums ir jānoraida kā nepieņemams.

Par pirmajiem pamatiem

43 Ar pirmajiem pamatiem, ko *CMA* ir izvirzījusi savu apelācijas sūdzību pamatošanai, tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 575/2013 10. pantā ECB ir atļauts organizēt centrālajai iestādei radniecīgu iestāžu prudenciālo uzraudzību konsolidētā līmenī arī tad, ja centrālajai iestādei nav kredītiestādes statusa.

44 Šie pamati ir iedalīti divās daļās.

Par pirmo pamatu pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

45 Ar pirmo pamatu pirmo daļu *CMA* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunktā ECB ir atļauts organizēt centrālajai iestādei radniecīgu iestāžu prudenciālo uzraudzību konsolidētā līmenī, nepieprasot, lai centrālajai iestādei būtu kredītiestādes statuss.

46 Pirmām kārtām, *CMA* uzskata, ka tad, ja Vispārējā tiesa minēto tiesību normu būtu interpretējusi atbilstoši LESD 127. panta 6. punktam un Regulas Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo

uzraudzību, 1. pantam, tai būtu bijis jāuzskata, ka Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunktā minētajai centrālajai iestādei ir obligāti jābūt kredītiestādes statusam, lai ECB varētu īstenot konsolidētu prudenciālo uzraudzību ar šīs centrālās iestādes starpniecību.

47 Otrām kārtām, *CMA* apstrīd pirmā pārsūdzēta sprieduma 89. punktā un otrā pārsūdzētā sprieduma 88. punktā atrodamo Vispārējās tiesas vērtējumu, ka tad, ja tiktu izmantota tās pieeja, rezultātā tiktu sadrumstalota prudenciālā uzraudzība, kas būtu pretrunā gan Regulas Nr. 1024/2013, gan Regulas Nr. 468/2014 mērķiem.

48 Šajā ziņā *CMA* būtībā apgalvo, ka sabiedrības, kurām nav kredītiestādes statusa, nav ietvertas Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunktā definētajā jēdzienā "uzraudzītā grupa" un ka tādas asociācijas bez kredītiestādes statusa kā *CNCM* iekļaušana ECB uzraudzītajā grupā nav attaisnota ar šīs tiesību normas mērķi.

49 Trešām kārtām, *CMA* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunktu, ciktāl tā ir konstatējusi ECB nespēju uzlikt sodus šajā tiesību normā minētajām centrālajām iestādēm, taču no šā konstatējuma nav atvedinājusi, ka šādai centrālajai iestādei ir jābūt kredītiestādes statusam.

50 Proti, *CMA* ieskatā, uzraudzības efektivitāte ir atkarīga no sodīšanas pilnvaru esamības un, tā kā tās var tikt izmantotas tikai attiecībā uz kredītiestādi, minētā tiesību norma ir piemērojama tikai tādām centrālajām iestādēm, kurām ir kredītiestādes statuss, un šajā ziņā apstāklim, ka ECB var uzlikt sodus minētajām centrālajam iestādēm radniecīgām kredītiestādēm, nav nozīmes.

51 ECB, Komisija un *CNCM* apstrīd šo argumentāciju.

– *Tiesas vērtējums*

52 Sākumā ir jāatgādina, ka LESD 127. panta 6. punktā, kas ir juridiskais pamats, uz kura tika pieņemta Regula Nr. 1024/2013, ir noteikts, ka Eiropas Savienības Padome var noteikt Eiropas Centrālajai bankai konkrētus uzdevumus saistībā ar politiku, kas attiecas uz kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu – izņemot apdrošināšanas sabiedrības – prudenciālo uzraudzību.

53 Lai gan ir taisnība, ka šīs tiesību normas tekstā ir minētas "kredītiestādes" un "citas finanšu iestādes", šajā tiesību normā paredzētā pilnvarojuma tvērums ir jānosaka, ņemot vērā tās kontekstu un tās mērķus.

54 Šajā ziņā ir jānorāda, ka LESD 127. pants ir iekļauts LESD trešās daļas VIII sadaļas 2. nodaļā "Monetārā politika" un tajā ir noteikti Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) un ECB mērķi un pamatuzdevumi.

55 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 55. un 56. punktā, LESD 127. panta 6. punktā minētā prudenciālās uzraudzības uzdevuma īstenošanas mērķis ir nodrošināt kredītiestāžu, it īpaši lielu kredītiestāžu un banku grupu, drošumu un stabilitāti, lai palīdzētu garantēt Savienības finanšu sistēmas stabilitāti kopumā.

56 Papildus tam, šo mērķu sasniegšana ir tieši minēta Regulas Nr. 1024/2013 16., 26., 30. un 65. apsvērumā, kā arī šīs regulas 1. panta pirmajā daļā.

57 Konkrēti, no Regulas Nr. 1024/2013 26. apsvēruma izriet, ka, lai parūpētos par kredītiestāžu drošumu un stabilitāti, ir svarīgi, lai pastāvētu īpaši uzraudzības pasākumi to risku mazināšanai, kas apdraud kredītiestādes drošumu un stabilitāti un kas var rasties gan atsevišķas kredītiestādes, gan tās banku grupas vai finanšu konglomerāta līmenī, kurā tā ietilpst.

58 Šajā apsvērumā ir precizēts, ka papildus individuālu kredītiestāžu uzraudzībai ECB uzdevumiem būtu jāievēr arī uzraudzība konsolidētā līmenī.

59 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1024/2013 4. panta "ECB uzticētie uzdevumi" 1. punkta g) apakšpunktā ir paredzēts, ka ECB tostarp ir kompetenta veikt kredītiestāžu mātes sabiedrību, kas veic uzņēmējdarbību vienā no iesaistītajām dalībvalstīm, uzraudzību konsolidētā veidā.

60 Atbilstoši šīs regulas 6. panta 1. punktam ECB īsteno šo uzdevumu VUM ietvaros – kuru veido ECB un valsts kompetentās iestādes – un uzrauga tā efektīvu un saskaņotu darbību.

61 Kā izriet no Regulas Nr. 468/2014 9. apsvēruma, tās mērķis ir sīkāk izstrādāt un precizēt Regulā Nr. 1024/2013 noteiktās procedūras ECB sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām iestādēm VUM ietvaros, tādējādi nodrošinot efektīvu un saskaņotu šī mehānisma darbību.

62 Tieši šajā kontekstā Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunktā "uzraudzītā grupa" ir definēta kā tostarp uzraudzītās iestādes, kuru galvenais birojs atrodas vienā un tajā pašā iesaistītajā dalībvalstī, ja vien tās ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, kura tās uzrauga atbilstoši Regulas Nr. 575/2013 10. pantā paredzētajiem nosacījumiem un kura ir reģistrēta tajā pašā iesaistītajā dalībvalstī.

63 Līdz ar to Vispārējā tiesa pirmā pārsūdzētais sprieduma 58.–64. punktā un otrā pārsūdzētā sprieduma 57.–63. punktā ir pamatoti nospriedusi, ka banku grupās ietilpstošu kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība konsolidētā līmenī būtībā ir vērsta uz divu mērķu sasniegšanu, proti, pirmkārt, uz mērķi atļaut ECB apjaust apdraudējumus, kas var skart kredītiestādi un kas rodas nevis kredītiestādes, bet grupas, kurai tā pieder, līmenī, un, otrkārt, novērst minētās grupas sastāvā esošo struktūru prudenciālās uzraudzības sadrumstalotību.

64 Papildus tam no LESD 127. panta 6. punkta nekādi neizriet, ka Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunktā minētajai "centrālajai iestādei" ir jābūt kredītiestādes statusam.

65 Gluži pretēji – kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 62.–64. punktā, no mērķiem, kas sasniedzami, uz LESD 127. panta 6. punkta pamata piešķirot ECB īpašus uzdevumus prudenciālās uzraudzības jomā, izriet, ka tai ir jāvar veikt prudenciālo uzraudzību konsolidētā līmenī attiecībā uz Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunktā minēto grupu neatkarīgi no tās centrālās iestādes juridiskās formas, kurai šajā grupā ietilpstošās struktūras ir radniecīgas, un tiktāl, ciktāl ir izpildīti Regulas Nr. 575/2013 10. pantā izklāstītie nosacījumi.

66 Proti, ja tā nebūtu, banku grupa varētu izvairīties no prudenciālās uzraudzības konsolidētā līmenī, pamatojoties uz tās struktūras juridisko formu, kura pilda šīs grupas centrālās iestādes funkciju, un tādējādi rastos risks, ka tiek apdraudēta šo ECB veikto uzdevumu efektivitāte.

67 Tādējādi LESD 127. panta 6. punkts un Regulas Nr. 1024/2013 1. pants neliedz ECB veikt tādas banku grupas prudenciālo uzraudzību konsolidētā līmenī, kuras centrālajai iestādei nav kredītiestādes statusa, ja ir izpildīti Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi.

68 Papildus tam, runājot par *CMA* argumentu, ka pirmā pārsūdzētā sprieduma 89. punktā un otrā pārsūdzētā sprieduma 88. punktā atrodamajā vērtējumā esot pieļauta tiesību kļūda, pietiek vien atgādināt, ka atbilstoši pastāvīgajai Tiesas judikatūrai iebildumi pret Vispārējās tiesas nolēmumā ietvertajiem *ad abundantiam* motīviem nevar būt iemesls šī lēmuma atcelšanai un tādēļ ir neefektīvi (spriedums, 2018. gada 13. decembris, Eiropas Savienība/*Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne*, C-138/17 P un C-146/17 P, EU:C:2018:1013, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

69 Proti, kā pamatoti apgalvo ECB un Komisija, minētie punkti ir uzskatāmi par *ad abundantiam*, jo tie tiek pausti pēc tam, kad Vispārējā tiesa pirmā pārsūdzētā sprieduma 88. punktā un otrā pārsūdzētā sprieduma 87. punktā ir pamatoti nospriedusi, ka Regulas Nr. 1024/2013 un Regulas Nr. 468/2014 mērķiem atbilst tas, ka tiek piemērota kvalifikācija "uzraudzītā grupa" Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunkta izpratnē neatkarīgi no tā, vai šīs grupas centrālajai iestādei ir vai nav kredītiestādes statusa.

70 Turklāt pirmā pārsūdzētā sprieduma 89. punkta un otrā pārsūdzētā sprieduma 88. punkta *ad abundantiam* statusu apstiprina vārda "turklāt" lietošana to sākumā.

71 Līdz ar to *CMA* arguments, ar ko tiek kritizēti šo pārsūdzēto spriedumu punkti, ir jānoraida kā neefektīvs.

72 Runājot par *CMA* argumentu, ka ECB nespēja uzlikt sodus Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunkta minētajām centrālajām iestādēm nozīmē to, ka šādai centrālajai iestādei ir jābūt kredītiestādes statusam, – arī tas nevar tikt atzīts par pamatotu.

73 Kā ir norādījušas ECB un Komisija, šis arguments ir balstīts uz analīzi, saskaņā ar kuru ECB kompetence prudenciālās uzraudzības jomā ir atkarīga no sodu uzlikšanas pilnvarām attiecībā uz struktūrām, kuras ir šīs uzraudzības priekšmets.

74 Ir taisnība, ka Regulas Nr. 1024/2013 18. pantā – kā Vispārējā tiesa pati ir norādījusi pirmā pārsūdzētā sprieduma 91. punktā un otrā pārsūdzētā sprieduma 90. punktā – ir paredzēts, ka, lai veiktu ar šo regulu uzticētos prudenciālās uzraudzības uzdevumus, ECB var uzlikt administratīvus naudas sodus kredītiestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām.

75 Tomēr, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 84. un 85. punktā, no piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem nekādi neizriet, ka sodīšanas pilnvaras attiecībā uz kādu struktūru ir obligāts nosacījums, lai ECB piešķirtu prudenciālās uzraudzības pilnvaras attiecībā uz šo struktūru – tādējādi ECB īstenotā kompetence grupas konsolidētās prudenciālās uzraudzības jomā nav padarīta atkarīga no nosacījuma, ka ECB ir šādas sodu uzlikšanas pilnvaras attiecībā uz tādu struktūru kā šajā grupā ietilpstoša centrālā iestāde Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunkta izpratnē.

76 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka apstāklis, ka ECB nav sodu uzlikšanas pilnvaru attiecībā uz šajā tiesību normā minētajām centrālajām iestādēm, nav šķērslis tam, lai ECB īstenotu prudenciālo uzraudzību konsolidētā līmenī attiecībā uz grupu, kuras centrālajai iestādei nav kredītiestādes statusa.

77 Šajos apstākļos Vispārējā tiesa, nospriežot, ka Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunkts nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tas pats par sevi nozīmē, ka centrālajai iestādei ir jābūt kredītiestādes statusam, nav pieļāvusi tiesību kļūdu, un tāpēc ir jānoraida pirmo pamatu pirmā daļa.

Par pirmo pamatu otro daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

78 Ar pirmo pamatu otro daļu *CMA* apgalvo, ka – pretēji tam, ko nospriedusi Vispārējā tiesa pārsūdzētajos spriedumos, – Regulas Nr. 575/2013 10. pants nozīmē, ka Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunkta nolūkos "centrālajai iestādei" šā 10. panta nozīmē ir jābūt kredītiestādes statusam.

79 *CMA* ieskatā, no Regulas Nr. 575/2013 10. panta un šīs regulas 11. panta 4. punkta saskanīgas piemērošanas izriet – tā kā pēdējā minētajā normā paredzētās prasības var izpildīt tikai kredītiestāde, tas netieši, taču obligāti nozīmē to, ka "centrālajai iestādei" minētā 10. panta izpratnē ir jābūt minētajam statusam, lai ECB varētu veikt attiecīgās grupas prudenciālo uzraudzību konsolidētā līmenī.

80 *CMA* apgalvo, ka Vispārējās tiesas izmantotajā Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācijā nav ievērots šīs tiesību normas formulējums, jo, tā kā tajā ir atsauce uz "centrālās iestādes [..] maksātspēju un likviditāti", minētajā normā ir netieši, taču obligāti paredzēts, ka uz grupu, ko veido centrālā iestāde un tās radniecīgi meitasuzņēmumi, attiecas nosacījums, ka šai centrālajai iestādei ir kredītiestādes statuss.

81 ECB, Komisija un *CNCM* apstrīd šo argumentāciju.

– *Tiesas vērtējums*

82 Vispirms ir jāprecizē, ka Regulas Nr. 575/2013 10. pants un 11. panta 4. punkts attiecas uz izņēmumu no šajā regulā paredzēto prudenciālo prasību piemērošanas tās uzraugošajai centrālajai iestādei radniecīgajām kredītiestādēm. Tomēr pirmo pamatu otrā daļa attiecas nevis uz šādu izņēmumu, bet gan uz izņēmumu par "uzraudzīto grupu" Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunkta izpratnē, kurā ir atsauce uz Regulas Nr. 575/2013 10. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

83 Šajā ziņā, kā Vispārējā tiesa ir pamatoti norādījusi pirmā pārsūdzētā sprieduma 98.–100. punktā un otrā pārsūdzētā sprieduma 97.–99. punktā, papildus tam, ka šajā 2. panta 21) punkta c) apakšpunktā ir atsauce tikai uz Regulas Nr. 575/2013 10. pantu un tajā nav iekļauta nekāda atsauce uz šīs regulas 11. panta 4. punktu, pēdējās minētās tiesību normas īstenošana nav uzskatāma par šā 10. panta piemērošanas nosacījumu, bet gan par tā piemērošanas sekām, jo minētais 11. panta 4. punkts ir piemērojams tikai tad, kad kompetentā iestāde uz minētā 10. panta pamata atbrīvo centrālajai iestādei radniecīgās kredītiestādes no prudenciālo prasību piemērošanas individuālā līmenī.

84 Līdz ar to, ja šāda lēmuma par atbrīvojumu nav, Regulas Nr. 575/2013 11. panta 4. punkts nav piemērojams un jautājumam par to, vai attiecīgā centrālā iestāde ievēro šo tiesību normu, nav nozīmes attiecībā uz ECB veikto prudenciālo uzraudzību pār grupu, kuru veido centrālā iestāde un tai radniecīgās kredītiestādes.

85 Runājot par Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto nosacījumu, saskaņā ar kuru "centrālās iestādes un visu radniecīgo iestāžu maksātspēju un likviditāti uzrauga kā vienotu veselumu, pamatojoties uz šo iestāžu konsolidētiem pārskatiem", ir jākonstatē, ka šis nosacījums nekādi nenozīmē, ka attiecīgajai centrālajai iestādei ir kredītiestādes statuss.

86 Proti, kā izriet no paša šīs tiesību normas formulējuma, tajā paredzētais nosacījums neattiecas uz centrālās iestādes uzraudzību individuālā līmenī, bet gan uzraudzības esamību pār vienotā veseluma, ko veido šī iestāde un tai radniecīgās iestādes, maksātspēju un likviditāti konsolidētā līmenī, proti, pamatojoties uz šo struktūru konsolidētajiem pārskatiem.

87 Turklāt – kā Vispārējā tiesa ir pamatoti norādījusi pirmā pārsūdzētā sprieduma 106. punktā un otrā pārsūdzētā sprieduma 105. punktā – nešķiet nepieciešams, lai centrālajai iestādei būtu kredītiestādes statuss, jo pietiek ar to, ka ir izpildīti divi Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā skaidri minētie kritēriji, lai varētu uzraudzīt, vai attiecīgā grupa ievēro prudenciālās prasības.

88 Līdz ar to Vispārējās tiesas vērtējumā, saskaņā ar kuru nedz Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punkta b) apakšpunkts, nedz šīs regulas 11. panta 4. punkts nenozīmē to, ka Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunkta piemērošanas nolūkos centrālajai iestādei ir jābūt kredītiestādes statusam, nav pieļauta tiesību kļūda.

89 Šajos apstākļos pirmo pamatu otrā daļa nevar tikt apmierināta un apelācijas sūdzību pirmie pamati ir jānoraida.

Par pārējiem pamatiem

Lietas dalībnieku argumenti

90 Ar otrajiem pamatiem, ko *CMA* ir izvirzījusi savu apelācijas sūdzību pamatošanai, tā apgalvo, ka *Crédit mutuel* grupu nevar kvalificēt kā "uzraudzīto grupu" Regulas Nr. 468/2014 2. panta 21) punkta c) apakšpunkta izpratnē, jo – pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir nospriedusi pirmā pārsūdzētā sprieduma 136. un 137. punktā, kā arī otrā pārsūdzētā sprieduma 135. un 136. punktā – tā neatbilst Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam.

91 Primāri *CMA* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka *CNCM* 1992. gada 10. marta Lēmums Nr. 1-1992 par solidaritāti starp *Crédit mutuel* kasēm un *Crédit mutuel agricole rural* kasēm (turpmāk tekstā – "1992. gada 10. marta lēmums") apliecināja, ka pastāv pienākums veikt pašu kapitāla un likviditātes pārvedumus *Crédit mutuel* grupas ietvaros un ka līdz ar to minētais nosacījums varēja tikt uzskatīts par izpildītu.

92 Šajā ziņā *CMA* apgalvo, ka, lai gan ar šo lēmumu izveidotajā solidaritātes mehānismā pastāv solidaritāte starp kasēm, kuras ietilpst tajā pašā reģionālajā grupā, tomēr nepastāv nekādu pienākumu veikt pašu kapitāla un likviditātes pārvedumus starp reģionālajām grupām. Tādējādi, ja reģionālā grupa saskartos ar grūtībām, *CNCM* nevarētu uzlikt citai reģionālajai grupai pienākumu veikt pašu kapitāla un likviditātes pārvedumus, lai to atbalstītu.

93 Apstāklis, ka *Crédit mutuel* centrālā kase var iesaistīties uz valsts solidaritātes mehānisma pamata, izmantojot ierobežotos resursus, kurus tai ir piešķīrušas reģionālās grupas, neļaujot identificēt pienākumu veikt pašu kapitāla un likviditātes pārvedumus starp reģionālajām grupām. Runa esot par vienkāršu ierobežotas daļas reģionālo grupu saņemto noguldījumu nodošanu šīs centrālās kases rīcībā, kura paliekot šo grupu parādniece.

94 Pakārtoti, *CMA* uzskata, ka – pat pieņemot, ka 1992. gada 10. marta lēmumā ir paredzēta šāda pienākuma esamība, šis lēmums nav piemērojams visām struktūrām, no kurām sastāv ECB prudenciālajai uzraudzībai pakļautā *Crédit mutuel* grupa, jo tā ietver virkni reģionālo kašu meitasuzņēmumu, kuri – tā kā tie nav radniecīgi šīs grupas centrālajai iestādei – tiek izslēgti no minētā lēmuma piemērošanas un līdz ar to tiem nav saistoši nekādi solidaritātes vai atbalsta pienākumi attiecībā pret citām minētajā grupā ietilpstošajām struktūrām.

95 Līdz ar to *CMA* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini nospriedusi, ka *Crédit mutuel* grupa atbilst Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam.

96 ECB, Komisija un *CNCM* apstrīd šo argumentāciju.

97 Komisija apgalvo, ka Vispārējās tiesas izvēlētā Monetārā un finanšu kodeksa L.511-31. panta interpretācija ir pārlieku šaura un ka – pretēji tās nospriestajam – šis L.511-31. pants pats par sevi ir pietiekams, lai varētu uzskatīt, ka Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts, un nav nepieciešams izvērtēt, vai 1992. gada 10. marta lēmumā ir apstiprināta solidāru saistību pastāvēšana *Crédit mutuel* grupas ietvaros.

98 Komisija it īpaši atsaucas uz *Conseil d'État* [Valsts padomes] (Francija) 2018. gada 9. marta Lēmumu Nr. 399413 un uzskata, ka Tiesa šajā ziņā var veikt pamatojuma aizstāšanu.

Tiesas vērtējums

99 Ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa, norādījusi, ka kompetento valsts tiesu nolēmumu neesamības gadījumā tai ir obligāti jālemj par Monetārā un finanšu kodeksa L.511-31. panta tvērumu, pirmā pārsūdzētā sprieduma 134. punktā un otrā pārsūdzētā sprieduma 133. punktā uzskatīja, ka no šā panta formulējuma paša par sevi nevar secināt, ka Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts, jo atsauce uz "nepieciešamo pasākumu" veikšanu, lai "nodrošināt[u] katras no šīm iestādēm un sabiedrībām, gan tīkla kopumā maksātspēju un likviditāti", ir pārāk vispārīga, lai no tās varētu secināt saistības veikt pašu kapitāla un likviditātes pārvedumus *Crédit mutuel* grupā ar mērķi nodrošināt saistību pret kreditoriem izpildi.

100 Tieši pēc šā secinājuma Vispārējā tiesa pārbaudīja, vai šāds pienākums izrietētu no 1992. gada 10. marta lēmuma.

101 *CMA* iebildums, ka *Conseil d'État* 2018. gada 9. marta Lēmumu Nr. 399413 nevar ņemt vērā Monetārā un finanšu kodeksa L.511-31. panta interpretācijas nolūkos tā iemesla dēļ, ka tas ir vēlāks par pārsūdzēto spriedumu pasludināšanas datumu, nevar tikt atbalstīts.

102 Proti, lietas dalībniekiem Tiesā bija iespēja šajā ziņā paust savus apsvērumus, un jebkurā gadījumā *Conseil d'État* jau ir paudusi savu nostāju par šo tiesību normu 2016. gada 13. decembra Lēmumā Nr. 403418, proti, datumā, kas agrāks par pārsūdzēto spriedumu pasludināšanas datumu.

103 Pēdējā minētā lēmuma 5. punktā *Conseil d'État* tostarp norādīja, ka, pieņemot Monetārā un finanšu kodeksa L.511-31. pantu, Francijas likumdevējs *CNCM* uzticēja ne vien *Crédit mutuel* tīklā ietilpstošo *Crédit mutuel* kasu kolektīvo pārstāvību, bet arī uzdevumus raudzīties, lai šis tīkls būtu saskanīgs un lai tiktu piemērotas likumdošanas un regulatīvās normas, kuras attiecas uz kredītiestādēm, īstenot administratīvo, tehnisko un finansiālo kontroli pār katras kases organizāciju un pārvaldību, kā arī veikt visus minētā tīkla pareizai darbībai nepieciešamos pasākumus. Papildus tam *Conseil d'État* uzskatīja, ka, pamatojoties uz šo L.511-31. pantu, *CNCM* – ja attiecīgo iestāžu finansiālā situācija to atļauj un neraugoties uz visām pretējām normām vai noteikumiem – var nolemt apvienot divas vai vairākas tīklā ietilpstošas kases, lemt par to komercdarbības nodošanu, kā arī par to darbības izbeigšanu. *Conseil d'État* ieskatā, no šīs likumiskās un regulatīvās sistēmas izriet, ka – neatkarīgi no tā, kādas ir attiecības *Crédit mutuel* tīklā starp grupējumiem, no kurām tas sastāv, – *CNCM* ir juridiski atbildīga par to pasākumu sagatavošanu un īstenošanu, kuri ietilpst banku sistēmas sistēmiskajā regulēšanā, ciktāl runa ir par *Crédit mutuel* grupu kopumā, un tai kā "Savienībā esošam mātesuzņēmumam" ir jāuztur preventīvs šīs grupas atveseļošanas plāns.

104 *Conseil d'État* 2018. gada 9. marta Lēmuma Nr. 399413 7. punktā piebilda, ka šādu ar kredītiestāžu regulēšanu saistītu uzdevumu pildīšana noteikti nozīmē to, ka *CNCM* ir kompetence paredzēt krājaizdevu sabiedrībām saistošus noteikumus, nodrošināt tām piemērojamo noteikumu ievērošanu un šo noteikumu pārkāpumu gadījumā piemērot tām attiecīgas sankcijas. Šā lēmuma 20. punktā *Conseil d'État* nosprieda, ka, "īstenojot tām uzlikto pienākumu nodrošināt tīkla likviditāti un maksātspēju", centrālās iestādes saskaņā ar Monetārā un finanšu kodeksa L.511-31. pantu ir pilnvarotas veikt "visus nepieciešamos pasākumus" un it īpaši izveidot saistošus solidaritātes instrumentus, kam nav jāaprobežojas tikai ar tādiem iepriekš finansētiem mehānismiem kā garantiju fondi.

105 Tātad no *Conseil d'État* 2016. gada 13. decembra Lēmuma Nr. 403418 un 2018. gada 9. marta Lēmuma Nr. 399413 izriet, ka Monetārā un finanšu kodeksa L.511-31. pantā paredzētais centrālo iestāžu pienākums "veikt visus nepieciešamos pasākumus, it īpaši nodrošināt gan katras no šīm iestādēm un sabiedrībām, gan tīkla kopumā maksātspēju un likviditāti", nozīmē, ka *CNCM* ir ļoti plašas administratīvās, tehniskās un finansiālās kontroles pilnvaras pār visu *Crédit mutuel* tīklu, kas tai ļauj jebkurā brīdī izveidot tādus saistošus solidaritātes mehānismus kā pienākuma uzlikšanu šā tīkla locekļiem veikt pašu kapitāla un likviditātes pārvedumus, kā arī nolemt – neraugoties uz jebkādām pretējām normām vai noteikumiem – apvienot divas vai vairākas šajā tīklā ietilpstošas kases.

106 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 125. punktā – tā kā *Crédit mutuel* apvienošana ar finanšu krīzes situācijā esošu iestādi ir līdzvērtīga tam, ka šim loceklim tiek likts pārņemt šīs iestādes pasīvu, šāda operācija var radīt minētajam loceklim smagākas finansiālas sekas nekā tās, kuras izriet no vienkārša pienākuma veikt pašu kapitāla un likviditātes pārvedumu.

107 No tā izriet, ka Monetārā un finanšu kodeksa L.511-31. pants, kā to ir interpretējusi *Conseil d'État*, nozīmē, ka pastāv pienākums veikt pašu kapitāla un likviditātes pārvedumus *Crédit mutuel* grupas ietvaros, lai nodrošinātu, ka saistības pret kreditoriem tiek izpildītas – tādējādi ECB bija pamats uzskatīt, ka Regulas Nr. 575/2013 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.

108 Šajos apstākļos nav jāsniedz atbilde par apelācijas sūdzību otrajiem pamatiem, jo šie pamati noraidāmi kā neefektīvi.

109 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, apelācijas sūdzības ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

110 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.

111 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz minētā reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

112 Tā kā ECB, Komisija un *CNCM* ir prasījušas piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus *CMA* un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, *CMA* ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt ECB, Komisijas un *CNCM* tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) Apelācijas sūdzības noraidīt.

2) *Crédit mutuel Arkéa* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]